

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Hospitalitas erga pauperes Christi, quàm Deo grata?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

neglectis aliorum de se iudicij. Miraturque Antoninus, qua ratione homines, cum se præ omnibus diligant, suum tamen de se ipsis iudicium, præ alieno tam parvi æstiment. Qui sibi conscius est bene, non debet curare, si alij iudicent malè. Vile enim iudicium est, quod erroneum est; & illum ipsum, quem heri laudavit, hodie deprecat adulator.

S. Antonin:
lib. 12. 2. 4. 5.

C A P V T XXXIV.

Quantis iniurijs à temerè iudicantibus; quantis beneficijs à Deo temerè iudicati innocentes afficiantur?

DErisa olim Anna, & ab Heli, pro ebria, habita, cum postea filiam suam Samuelem Domino offerret, ex sterili foecunda, atque ex contempta honorata facta, in gaudio cecinit: *Dominus mortificat, & vivificat, deducit ad inferos & reducit.* Nempe ille est, qui nos sinit hominum iudicij affligi, atque ab ijsdem nos denuò eripit; sicut eripuit Susannam iam, ob falsa senum testimonia, damnatam; quæ, dum ducebatur, ad iudicium retracta inuenta est castimonix speculum, quæ fuerat de adulterio infamata. Hæc enim est ars Dei, vnde mundus pios humiliat, inde ille eos exaltat; sicut etiam plerumq; , qui se exaltant, per ipsam exaltationem humiliantur. Igitur *Helcias & uxor eius laudauerunt Deum pro filia sua Susanna, cum Ioachim marito eius & cognatis omnibus: quia non esset inuenta in ea res surpis.* Hæc omnia ad nostram doctrinam scripta sunt, ut per patientiam & consolationem scripturarum spem habeamus. Quin etiam ut à facinoribus suis mali deterreantur, si illis manifesta fiat enormitas iniuriarum, quas alijs intulerunt.

I.

1. Reg. 2. 6.

Daniel. 13. 63.

Rom. 15. 4.

Inter eiusmodi scripta, censeo etiam meritò habendam vitam S. Vdalrici celeberrimi Augustani Episcopi, quæ è vetustissimis codicibus, ante Martini Lutheri tempora, Augustæ in lucem edita est, fide utique antiqua. In qua legimus, D. Vdalricum ex itinere aliquando ad Rhenum perlatum incidisse in Comitum, qui fama sanctitatis illius permotus, magni fauoris loco habendum existimavit, si impetrare posset, ut eum in arce sua hospitem susciperet. Quemadmodum etiam hodie DEVM amantes gaudent, si

II.

3^a Reg. 17. 14.

PP. Franciscanos, Cappuccinos, aut alios Dei seruos, ad hospitium suum trahere possint, Existimant enim, se Deum ipsum, in illius excipere, & cum Deo diuinam benedictionem. Qualis, cum Elia, ingressa est, in Sareptha Sidoniorum, in domum viduæ, cuius *hydria farina non defecit, nec lecythus olei minutus est, usque ad diem, in qua Dominus dedit pluuiam super faciem terra.* Quæ mulier vitæ hanc benedictionem meruit admirando genere hospitalitatis. Nam cum vbique fames esset; cum ipsa & filius omnia iam consumpissent, nec illi quidquam superesset, *nisi quantum pugillus capere potest farina in hydria, & paululum olei in lecytho,* quo ablutopro, iam se morituram cum filio, præ fame, ominabatur; tamen, ausus est ab ea petere Elias, ac dicere: *mibi primum fac de ipsa farina subcinerium panem paruulum, & affer ad me. Quæ abijt, & fecit iuxta verbum Elia.* Quæ jam hoc mater faceret, quæ non diceret; *Quisq; sibi proximus, aut, Tunica pallio propior est:* Ego prius, cum filio meo, comedam, si nobis ipsis non sufficit, cur daremus tibi? Nihil horum dixit; sed Eliæ primum dedit, prodigioso quodam hospitalitatis exemplo. Quo non solum nihil amisit, sed lucrata est plurimum. Nam *& comedit ipse, & illa, & domus eius: & ex illa die hydria farina non defecit, & lecythus olei non est imminutus.* Quin & aliud beneficium illi Elias contulit, vt defunctum postea filium eius à mortuis resuscitaret.

III.

Parem hospitalitem prædictus Comes, utpote opulentus & omnibus rebus abundans S. Vdalrico non exhibuit, maius tamen beneficium reportauit. Nam postquam summis precibus obtinuit, vt pius Antistes apud eum diuerteret, res prorsus nouæ atq; stupendæ acciderunt. Iusserat Comes epulum splendidissimum apparari; iamq; accubuerant, & tot missus in mensam inferebantur, vt eorum ne numerandi quidem, ne dum edundi copia esset. Ac, vt cum ventre etiam oculos liceret satiare, stabant, inter cibos, pietæ ad elegantiam dapes, vernabant horti; germinabant de ferculis herbæ & gramina; saliebant in altum è saccharis rupibus fontes; explicabant in orbem oculos & gemmatam caudam pauones. Denique quidquid tanto hospiti honorando cocorum industria atque cupediariorum artes poterant elaborare, apponebatur. In sæculo ista magna videntur, & hominibus, corpori saginando deditio